

La răsărit de trecut

Azoitei Stefania

Gustă-mi galaxiile de pe buze
Ca mierea florilor de salcâm
Îmbibată în ultimii stropi
Ai otrăvii tale ce-mi curge prin vine
În loc de sânge.

Scapă-mă de pielea-mi distorsionată de amintiri
Și lasă-mi corpul să te sărute
Într-un amor împrăștiat al atomilor
Din care se va naște praful de stele
Și noi vom renaște cu el.

Coboară cerul pe pământ,
În aglomerația de vise ce se izbesc
De plămânii noștri
Pictați cu fumuri roșiatice
Din ziua în care
Ne-am fumat viețile
La un apus de soare.

Se frâng amintirile de trupurile noastre
Slăbite de durerea dorului,
De atomii fiorului necunoscut
Și în urma lor rămânem simpli,
Doi străini goi
Cu galaxiile întinse la uscat
Pe o plajă la răsărit de trecut